

๐๗/๗

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓๗

สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ..... ๑๓/๒๕๕๕
วันที่..... ๒๒ เม.ย. ๕๕
เวลา..... ๑๐.๒๐ น.

สำนักนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๒ เมษายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ

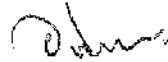
กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ
ต่อสภาผู้แทนราษฎรเป็นเรื่องด่วน

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ รวม ๒๐ ฉบับ ตามบัญชีแนบท้าย พร้อมด้วยบันทึกหลักการ
และเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา
เป็นเรื่องด่วนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ)

นายกรัฐมนตรี

กรมการทะเบียนการค้า
วันที่ ๑๓ / ๒๕๕๕
ที่ ๓๐, เมษ, ๕๕ เวลา ๑๑.๕๕ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕ (กดอังกูร)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

กรมการทะเบียนการค้า
วันที่ ๒๒ / ๒๕๕๕
ที่ ๒๒ เม.ย. ๕๕ เวลา ๑๐.๒๐ น.

กรมการทะเบียนการค้า สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
วันที่ ๑๕ / ๒๕๕๕
ที่ ๑๕ เม.ย. ๕๕ เวลา ๑๐.๒๐ น.
Legislative Institutional of Thailand

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย

เหตุผล

เนื่องจากกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับวัตถุลามกในปัจจุบันไม่สามารถบังคับใช้ได้
อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งไม่มีกฎหมายกำหนดมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำ
ความผิดเกี่ยวกับวัตถุลามก เช่น สื่อที่มีการแสดงกิจกรรมที่วิปริตทางเพศและสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก
ซึ่งพิธีสารเลือกกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กำหนดให้รัฐภาคีต้องบัญญัติให้เป็นความผิดอาญา
และมีมาตรการป้องกันและปราบปรามที่เหมาะสมไว้ด้วย และประเทศไทยได้เป็นภาคีของพิธีสาร
ดังกล่าว ประกอบกับยังมีสื่อที่ส่งเสริมหรือยั่วยุพฤติกรรมอันตรายที่ร้ายแรงอื่น ๆ เช่น การใช้ยาเสพติด
การฆ่าตัวตาย หรือการกระทำทารุณกรรมต่อเด็ก ซึ่งต้องปราบปรามไปพร้อมกันด้วย ดังนั้น เพื่อให้
การปราบปรามสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายมีประสิทธิภาพ สมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกัน
และปราบปรามสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรม
อันตราย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ
ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๗ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๖ มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๕
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
สิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“สิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย” หมายความว่า เอกสาร ภาพ สิ่งพิมพ์ วัสดุ
เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ เสียงหรือถ้อยคำ ข้อความ ข้อมูล หรือสิ่งใด ๆ ที่กระตุ้น ส่งเสริม
หรือยั่วยุ โดยประการที่น่าจะก่อให้เกิด

- (๑) การกระทำวิปริตทางเพศ
- (๒) ความสัมพันธ์หรือการกระทำทางเพศกับเด็ก
- (๓) การกระทำทารุณกรรมต่อเด็ก

(๔) การฆ่าตัวตายของเด็กหรือเป็นหมู่คณะ

(๕) การใช้ยาเสพติด หรือ

(๖) การกระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย ซึ่งทรัพย์สิน ปล้นทรัพย์ ฆ่าผู้อื่น หรือทำร้ายร่างกายโดยทรามหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย

“การกระทำวิปริตทางเพศ” หมายความว่า ความสัมพันธ์หรือการกระทำทางเพศ ในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ระหว่างบุพการีกับผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือพี่น้องร่วมแต่บิดาหรือมารดาเดียวกัน

(๒) โดยใช้ความรุนแรงถึงขนาดที่น่าจะเป็นอันตรายต่อร่างกาย หรือโดยใช้อุปกรณ์ หรือเครื่องมือที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายหรือชีวิต

(๓) โดยการบังคับขู่เข็ญหรือข่มขืนใจ

(๔) ระหว่างบุคคลตั้งแต่สามคนขึ้นไป และรวมถึงการร่วมประเวณีหมู่ด้วย

(๕) โดยการทำเราสัตว์หรือฆ่าเราศพ

“เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และให้หมายความรวมถึงตัวแสดงในสิ่งชั่วยุคพฤติกรรมอันตรายที่มีเนื้อหาหรือลักษณะทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ด้วย

“การฆ่าตัวตาย” หมายความว่า รวมถึง การแสดงออกซึ่งความต้องการที่จะฆ่าตัวตาย การแสดงขั้นตอนในการฆ่าตัวตาย หรือการลอกเลียนแบบการฆ่าตัวตายด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วยุคพฤติกรรมอันตราย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วยุคพฤติกรรมอันตราย

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการใดเกี่ยวกับสิ่งชั่วยุคพฤติกรรมอันตรายตามกฎหมายอื่น

ในกรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และของส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจเกี่ยวกับสิ่งชั่วยุคพฤติกรรมอันตรายตามกฎหมายอื่น ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้วินิจฉัย โดยให้คณะรัฐมนตรีวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการและการประสานงานไว้ด้วย

LIRT

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกระเษียรเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของตน

ระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการ

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วพญพฤติกรรมอันตราย” เรียกโดยย่อว่า “ป.ป.อ.” ประกอบด้วย

(๑) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และอัยการสูงสุด

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์แต่งตั้งจำนวนห้าคน โดยต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านจิตวิทยา จิตเวช เด็กและเยาวชน สื่อสารมวลชน และสังคมวิทยา ด้านละหนึ่งคน ซึ่งในจำนวนนี้ต้องเป็นสตรีไม่น้อยกว่าสองคน

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ เป็นกรรมการและเลขานุการ และคณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

LIRT

(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้ออก เพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์อาจแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเช่นเดียวกันเป็นกรรมการ แทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๙ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่ เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดแผนงานและมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) วางโครงการและดำเนินการ ตลอดจนจูงใจให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการ เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย

(๓) เร่งรัดและประสานงานการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ แผนงาน หรือโครงการของส่วนราชการที่มีอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปราม การกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตรายในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด และกำหนดให้สถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ เป็นสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับ ขลงมาตรการดังกล่าว

(๖) วางหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติกวตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) สนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐหรือเอกชน รวมทั้งประชาชนมีส่วนร่วมในการ ไปลงกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจ หน้าที่ของคณะกรรมการ

LIRT

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม
หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการ
และรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง
เป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง
ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง
เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน
เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส
และผู้สูงอายุ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการและมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการ
- (๒) ประสานนโยบาย แผน งบประมาณ และการปฏิบัติงานไปลงกับและปราบปราม
สิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตรายกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
- (๓) ประสานงาน ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปราม
สิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย
- (๔) ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์การระหว่างประเทศในด้าน
การป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย
- (๕) ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ต่อต้านสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย
- (๖) สนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร วิชาการ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงาน
ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน
- (๗) ปฏิบัติราชการอื่นตามที่คณะกรรมการมอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๒

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปในเคหสถานหรือสถานที่ของบุคคลใดเพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัย
ตามสมควรว่ามีสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตรายหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ หรือที่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้

(๒) คัมบุคคลหรือยานพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยตามสมควรว่ามีสิ่งยั่วยุพฤติกรรม อันตรายหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือที่อาจใช้เป็น พยานหลักฐานได้

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัด ที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่ที่ทำการค้นหรือศาลอาญาเพื่อขอออกหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเนินซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดจะถูกยึดย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ทั้งนี้ ต้องบันทึก รายละเอียดและผลการดำเนินการ และรายงานต่อศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจหรือศาลอาญาภายใน ยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาลงมือดำเนินการ ในกรณีที่ผ่านมาเห็นว่าการดำเนินการดังกล่าวมิได้เป็นไป ตามกฎหมาย ศาลจะสั่งระงับหรือเพิกถอนการดำเนินการนั้นก็ได้

พนักงานเจ้าหน้าที่ตำแหน่งใดหรือระดับใดจะมีอำนาจหน้าที่ในการใช้อำนาจ ตามวรรคหนึ่ง (๑) โดยไม่มีหมายค้นหรือจะต้องได้รับอนุมัติจากบุคคลใดก่อนดำเนินการให้เป็นไป ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ในกรณีที่เป็นการเข้าค้นในเวลากลางคืน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการค้น ต้องเป็นข้าราชการตำแหน่งใดหรือระดับใดให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการ

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัว ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๕ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจยึดหรืออายัดบรรดาสิ่งยั่วยุพฤติกรรม อันตรายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ เพื่อเป็นพยานหลักฐาน ในการดำเนินคดีได้จนกว่าพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือจนกว่าคดีถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าจะมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ ความผิดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายอยู่ในพัสดุภัณฑ์ จดหมาย ตู้ไปรษณีย์ภัณฑ์ ระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจรรยาทางคอมพิวเตอร์ หรือจดหมาย อิเล็กทรอนิกส์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจหรือศาลอาญาเพื่อการ เข้าถึง ตรวจสอบ และทำสำเนาข้อมูลหรือวัตถุดังกล่าวได้

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุญาตแล้ว ให้รายงานการดำเนินการ ต่อศาลโดยเร็ว

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓
ความผิดและบทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดทำ ผิด หรือมิไว้ในครอบครอง ซึ่งสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย เพื่อการแจกจ่าย เพื่อการแสดงอวด หรือเพื่อเผยแพร่แก่ประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยมีเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี หรือมีลักษณะที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็กซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบห้าปี เป็นตัวแสดงปรากฏอยู่ในสิ่งยั่วยุ พฤติกรรมอันตรายในลักษณะที่เป็นผู้กระทำหรือถูกกระทำตามกรณีต่าง ๆ ในความหมายของสิ่งยั่วยุ พฤติกรรมอันตรายที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงเจ็ดปี หรือปรับตั้งแต่สามแสนบาทถึงเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง เป็นการกระทำเพื่อความประสงค์ แห่งการค้า หรือโดยการค้า ซึ่งสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่า โทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกึ่งหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามมาตรานี้เป็นไปเพื่อการศึกษา การแพทย์ หรือการวิจัย ทางวิทยาศาสตร์ รวมถึงการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ไม่ถือว่าเป็นความผิด ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ ผู้ใดแจกจ่าย แสดงอวด หรือเผยแพร่สิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยมีความประสงค์เพื่อการค้า ผู้กระทำต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำโดยการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น อีกกึ่งหนึ่ง

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นการกระทำต่อเด็กหรือใช้ให้เด็ก เป็นผู้กระทำความผิด ผู้กระทำต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๒๐ ถ้าผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ เป็นผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๙ ด้วย ให้ลงโทษตามมาตรา ๑๙ แต่กระหนงเดียว

มาตรา ๒๑ ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้ใดสมคบกันกระทำความผิดคนหนึ่งคนใดได้ลงมือกระทำความผิดตามที่ได้สมคบกัน ผู้ร่วมสมคบด้วยกันทุกคนต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นอีกกระหนงหนึ่งด้วย

ในกรณีที่มีความผิดได้กระทำถึงขั้นลงมือกระทำความผิด แต่เนื่องจากการเข้าขัดขวางของผู้สมคบทำให้การกระทำนั้นกระทำไปไม่ตลอด หรือกระทำไปตลอดแล้วแต่การกระทำนั้นไม่บรรลุผล ผู้สมคบที่กระทำการขัดขวางนั้นต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งกลับใจให้ความจริงแก่การสมคบแต่พนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมีการกระทำความผิดตามที่ได้มีการสมคบกัน ศาลจะไม่ลงโทษหรือลงโทษผู้นั้นน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา ๒๒ ผู้ให้บริการตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ผู้ใดรู้ว่ามีสิ่งชั่วร้ายหรือภัยอันตรายในระบอบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน และได้จัดการถอนหรือกำจัดสิ่งชั่วร้ายหรือภัยอันตรายออกจากระบบคอมพิวเตอร์นั้นในทันที ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๓ นิติบุคคลใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลตามวรรคหนึ่งนั้นเกิดจากความรู้เห็นยินยอม การสั่งการหรือไม่สั่งการ การกระทำหรือไม่กระทำการกันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น บุคคลดังกล่าวต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๒๔ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ แม้จะกระทำนอกราชอาณาจักร ผู้นั้นต้องรับโทษในราชอาณาจักร ถ้าปรากฏว่า

(๑) ผู้กระทำความผิดหรือผู้ร่วมกระทำความผิดคนใดคนหนึ่งเป็นคนไทย หรือมีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

(๒) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และได้กระทำโดยประสงค์ให้ความผิดเกิดขึ้นในราชอาณาจักร หรือเป็นความผิดที่รัฐบาลไทยหรือคนไทยเป็นผู้เสียหาย หรือ

(๓) ผู้กระทำความผิดเป็นคนต่างด้าว และการกระทำนั้นเป็นความผิดตามกฎหมายของรัฐที่การกระทำเกิดขึ้นในเขตอำนาจของรัฐนั้น หากผู้กระทำความผิดนั้นมาปรากฏตัวอยู่ในราชอาณาจักรและมีได้มีการส่งตัวผู้นั้นออกไปตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน ให้นำมาตรา ๑๐ แห่งประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ได้กระทำในโรงแรม โรงภาพยนตร์ หรือสถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และปรากฏหลักฐานว่า ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการดังกล่าวรู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ มีอำนาจพิจารณาเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าวได้ แล้วแต่กรณี

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ แจงพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ เป็นผู้ดำเนินการเพิกถอนหรือพักใช้ในอนุญาต หรือมีคำสั่งอื่นใดตามกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๒๖ บรรดาสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นซึ่งผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือได้มาโดยได้กระทำความผิดให้รับเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมีค่าขอให้รับหรือจะมีผู้ตกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ เว้นแต่เงินหรือทรัพย์สินอื่นดังกล่าวเป็นเงินหรือทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด

มาตรา ๒๗ บรรดาเงินค่าปรับและเงินที่ริบตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตกเป็นของกองทุนคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กร้อยละหกสิบ และตกเป็นของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมร้อยละสิบ

นอกจากโทษที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเป็นกรณีที่มีผู้นำจับผู้กระทำความผิด ให้พนักงานกึ่งการร้องขอต่อศาลให้จ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับ และให้ศาลสั่งไว้ในคำพิพากษาให้ผู้กระทำความผิดใช้เงินสินบนแก่ผู้นำจับกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับอีกโสดหนึ่งด้วย ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ชำระเงินสินบนดังกล่าว ให้จ่ายจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลในกรณีที่มีผู้นำจับหลายคน ให้แบ่งเงินสินบนนำจับให้คนละเท่า ๆ กัน การจ่ายเงินสินบนนำจับนั้น จะจ่ายได้เมื่อคดีถึงที่สุดแล้ว

มาตรา ๒๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ทรัพย์สินที่ศาลพิพากษาหรือสั่งให้รับตามมาตรา ๒๖ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่บรรดาสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายให้ทำลายเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๒๙ ให้ถือว่า การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย พ.ศ. เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องด้วยกฎหมายอาญาที่เกี่ยวกับวัตถุลามกในปัจจุบันไม่สามารถบังคับใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งไม่มีกฎหมายกำหนดมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับวัตถุลามก เช่น สื่อที่มีการแสดงกิจกรรมที่วิปริตทางเพศและสื่อลามกที่เกี่ยวกับเด็ก ซึ่งพิธีสารเลือกรับต่อท้ายอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก กำหนดให้รัฐภาคีต้องบัญญัติให้เป็นความผิด อาญาและมีมาตรการเฝ้าระวังและปราบปรามที่เหมาะสมไว้ด้วย ประกอบกับยังมีสื่อที่ส่งเสริม หรือยั่วยุพฤติกรรมอันตรายที่ร้ายแรงอื่น ๆ เช่น การใช้ยาเสพติด การฆ่าตัวตาย หรือการกระทำทารุณกรรมต่อเด็ก ซึ่งต้องปราบปรามไปพร้อมกันด้วย ดังนั้น เพื่อให้การปราบปรามสิ่งยั่วยุ พฤติกรรมอันตรายมีประสิทธิภาพ สมควรมีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามสิ่งยั่วยุ พฤติกรรมอันตราย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตราย พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ กำหนดความหมายของสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายและลักษณะการกระทำ ที่เป็นพฤติกรรมอันตราย ซึ่งรวมถึงการกระทำวิปริตทางเพศ การกระทำทารุณกรรมต่อเด็ก การฆ่าตัวตายของเด็กหรือเป็นหมู่คณะ การใช้ยาเสพติด การทำความผิดต่อชีวิตและความผิด ต่อทรัพย์สิน และขยายความหมายของคำว่า “เด็ก” ให้ครอบคลุมถึงตัวแสดงที่ปรากฏอยู่ในสิ่งยั่วยุ พฤติกรรมอันตรายซึ่งมีลักษณะที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นเด็กด้วย (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระเทือนถึงอำนาจหน้าที่ของ ส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่อื่นตามกฎหมายอื่นที่มีลักษณะหรือเนื้อหาเกี่ยวกับสิ่งยั่วยุพฤติกรรม อันตราย และกำหนดให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้มีอำนาจในการวินิจฉัยและการวางระเบียบเกี่ยวกับการ ปฏิบัติราชการและการประสานงาน (ร่างมาตรา ๕)

ราชการและการประสานงานระหว่างส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ กับส่วนราชการหรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่น (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรัฐมนตรีของกระทรวงที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย และให้รัฐมนตรีแต่ละกระทรวงมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตนเท่านั้น (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ หมวด ๑ คณะกรรมการ

(๑) กำหนดให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย ประกอบด้วย (๑) รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธานกรรมการ (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เป็นรองประธานกรรมการ (๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม และอัยการสูงสุด (๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ แต่งตั้งจำนวนห้าคน โดยต้องแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ ด้านจิตวิทยา จิตเวช เด็กและเยาวชน สื่อสารมวลชน และสังคมวิทยา ด้านละหนึ่งคน ทั้งนี้ให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นสตรีไม่น้อยกว่าสองคน (๕) ผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ เป็นกรรมการและเลขานุการ และคณะกรรมการจะแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้ (ร่างมาตรา ๖)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน (ร่างมาตรา ๗) กำหนดเหตุในการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๘) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระ สามารถปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ครบวาระแล้ว (ร่างมาตรา ๙) และกำหนดองค์ประชุมของคณะกรรมการการออกเสียง และการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม (ร่างมาตรา ๑๐)

(๒) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย มีอำนาจหน้าที่กำหนดแผนงานและมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย ดำเนินการให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้มีการปรับปรุงการปฏิบัติราชการ กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย ในสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด วางหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ สนับสนุนให้ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนมีส่วนร่วม

ในการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย ตลอดจนปฏิบัติการอื่นใด ตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๓) ทั้งนี้ คณะกรรมการฯ มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติการตามที่มอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๒)

(๓) กำหนดให้สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย โดยมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติงานธุรการทั่วไปของคณะกรรมการฯ ประสานนโยบายการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตรายกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ต่อต้านสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย สนับสนุนข้อมูล ข่าวสาร วิชาการ ตลอดจนพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศและองค์กรระหว่างประเทศในด้านการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย ตลอดจนปฏิบัติราชการอื่นตามที่คณะกรรมการฯ มอบหมายหรือตามที่กฎหมายกำหนด (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๕ หมวด ๒ พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการเข้าไปตรวจค้นในสถานหรือเคหสถานของบุคคล ค้นบุคคลหรือยานพาหนะ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตรายหรือทรัพย์สินที่ได้ใช้หรือจะใช้ในการกระทำความผิดซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ (ร่างมาตรา ๑๔ (๑) และ (๒)) ยึดหรืออายัดสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตรายหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๑๔ (๓)) โดยการใช้อำนาจในการเข้าไปตรวจค้นนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องขออนุญาตค้นก่อนดำเนินการ เว้นแต่จะมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตรายหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดจะถูกยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม และต้องบันทึกรายงานผลต่อศาลที่มีเขตอำนาจภายหลังการดำเนินการดังกล่าว การใช้อำนาจเข้าทำการค้นโดยไม่มีหมายค้นและการเข้าค้นในเวลากลางคืนจะต้องเป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตราย และกำหนดให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจในการออกประกาศกำหนดแบบบัตรประจำตัวของพนักงานเจ้าหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๔)

(๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการยึดหรืออายัดบรรดาสิ่งชั่วร้ายพฤติกรรมอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีได้จนกว่าพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด (ร่างมาตรา ๑๔)

(๓) พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการเข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการกระทำความผิดในพัสดุภัณฑ์ จดหมาย ตู้ไปรษณีย์ภัณฑ์ ระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจรรยาบรรณทางคอมพิวเตอร์ หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เมื่อปรากฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่า

จะได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ทั้งนี้ จะต้องได้รับอนุญาตจากศาลและต้องรายงานผลการดำเนินการให้ศาลทราบด้วย (ร่างมาตรา ๑๖)

(๔) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๖ หมวด ๓ ความผิดและบทกำหนดโทษ

(๑) กำหนดความผิดและบทกำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งช่วยยุติพฤติกรรมอันตราย ดังนี้ การทำ ผลิต หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งช่วยยุติพฤติกรรมอันตราย เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อเผยแพร่แก่ประชาชน (ร่างมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง) การกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งช่วยยุติพฤติกรรมอันตรายซึ่งมีเด็กเป็นตัวแสดงปรากฏอยู่ตามลักษณะของการกระทำในบทนิยามของสิ่งช่วยยุติพฤติกรรมอันตราย ไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะที่เป็นผู้กระทำหรือผู้ถูกระทำ (ร่างมาตรา ๑๘ วรรคสอง) ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง เพื่อความประสงค์แห่งการค้า ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น (ร่างมาตรา ๑๘ วรรคสาม) และกำหนดข้อยกเว้นให้การกระทำดังกล่าวข้างต้นที่เป็นไปเพื่อการศึกษา การแพทย์ หรือการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ รวมถึงการกระทำที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ ไม่ถือว่าเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๘ วรรคสี่)

(๒) กำหนดความรับผิดสำหรับผู้นำเข้าเอาสิ่งช่วยยุติพฤติกรรมอันตรายซึ่งทำหรือผลิตขึ้นตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง มาเผยแพร่ โดยให้รับโทษเสมือนเป็นผู้ทำหรือผลิตเอง (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่ง) หากเผยแพร่เพื่อการค้า ต้องรับโทษหนักขึ้น (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคสอง) ในกรณีที่ทำกรเผยแพร่โดยการนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ ต้องรับโทษหนักขึ้น (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคสาม) และกำหนดความรับผิดสำหรับการกระทำตามมาตรา ๑๘ วรรคสาม ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อความประสงค์แห่งการค้า หากได้กระทำต่เด็กหรือใช้ให้เด็กเป็นผู้กระทำความผิด ให้ต้องรับโทษหนักขึ้น (ร่างมาตรา ๑๙ วรรคสี่)

(๓) ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งช่วยยุติพฤติกรรมอันตรายโดยการทำ ผลิต หรือมีไว้ในครอบครอง หากได้นำออกเผยแพร่ด้วย ต้องรับโทษตามมาตรา ๑๙ แต่กระหนเดียว (ร่างมาตรา ๒๐)

(๔) การสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งช่วยยุติพฤติกรรมอันตรายตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ต้องรับโทษตามอัตราโทษที่กำหนด (ร่างมาตรา ๒๑)

(๕) ผู้ให้บริการตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่รู้ว่ามียุติพฤติกรรมอันตรายในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในความควบคุมของตน แต่ไม่ได้จัดการถอนหรือกำจัดออกในทันที ต้องรับโทษตามอัตราโทษที่กำหนด (ร่างมาตรา ๒๒)

(๖) กำหนดความรับผิดของนิติบุคคลในการกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งช่วยยุติพฤติกรรมอันตรายตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ให้ต้องรับโทษตามอัตราโทษที่กำหนด (ร่างมาตรา ๒๓)

(๗) ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายตามพระราชบัญญัตินี้ แม้กระทำนอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักรด้วย (ร่างมาตรา ๒๔)

(๘) กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการโรงแรม โรงภาพยนตร์ หรือสถานบริการ ดำเนินการเพิกถอนหรือพักใช้ใบอนุญาตผู้ประกอบการซึ่งได้รับอนุญาตตามกฎหมายนั้น หากปรากฏหลักฐานว่าได้รู้เห็นเป็นใจให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับสิ่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายในสถานประกอบการของตน (ร่างมาตรา ๒๕)

(๙) กำหนดให้ศาลมีอำนาจริบบรรดาส่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นซึ่งผู้กระทำความผิดตามมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๑๙ ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือได้มาโดยได้กระทำความผิดด้วย ไม่ว่าจะมียุทธวิธีหรือจะมีผู้ถูกส่งโทษตามคำพิพากษาหรือไม่ เว้นแต่เงินหรือทรัพย์สินอื่นดังกล่าวเป็นทรัพย์สินของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด (ร่างมาตรา ๒๖)

(๑๐) กำหนดให้เงินค่าปรับและเงินที่ริบตามพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นของกองทุนคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็ก ร้อยละหกสิบ และตกเป็นของกองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม ร้อยละสี่สิบ ในกรณีที่มิได้มีผู้นำจับผู้กระทำความผิดให้มีการจ่ายเงินบนแก่ผู้นำจับ โดยให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลเพื่อสั่งให้ผู้กระทำความผิดใช้เงินสินบนแก่ผู้นำจับซึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับ หากผู้กระทำความผิดไม่ชำระสินบนดังกล่าว ให้จ่ายจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล (ร่างมาตรา ๒๗)

(๑๑) กำหนดให้ทรัพย์สินอื่นนอกจากเงินค่าปรับและเงินที่ริบตามมาตรา ๒๗ ซึ่งศาลพิพากษาหรือสั่งให้ริบตามพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นของแผ่นดิน ส่วนบรรดาส่งยั่วยุพฤติกรรมอันตรายให้ทำลายเสียทั้งสิ้น (ร่างมาตรา ๒๘)

(๑๒) กำหนดให้ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ร่างมาตรา ๒๙)

